

Местоимения

Система "Знамогика"

Местоимение – дума, която се

употребява вместо съществително,

прилагателно или числително име.

- *Местоименията могат да заместват имената на предмети, признания и числа. Конкретното им значение зависи от условията на речта.*

Видове местоимения:

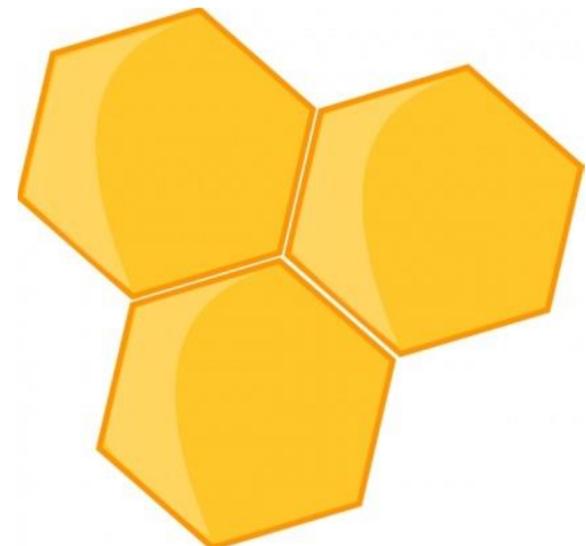
- ✓ Лични: *аз, ти, той, тя, то, ние, вие, те*
- ✓ Притежателни: *мой, твой, негов, наш, ваш, тяхен и др.*
- ✓ Възвратни: *себе си, се, свой*
- ✓ Показателни: *този, онзи, такъв и др.*

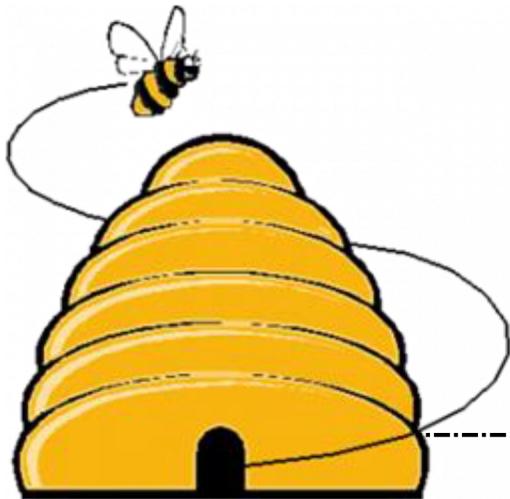
- ✓ Въпросителни: *кой, какъв, как и др.*
- ✓ Относителни: *кйто, както, чийто...*
- ✓ Неопределителни: *някой, няколко...*
- ✓ Отрицателни: *никой, никак,ничий...*
- ✓ Обобщителни: *всеки, всяка, какъв...*

Местоименията се променят по:

- ❖ род – мъжки, женски и среден
какъв, каква, какво
- ❖ число – единствено и множествено
 - *мой, моя, мое*
 - *мои, какви*

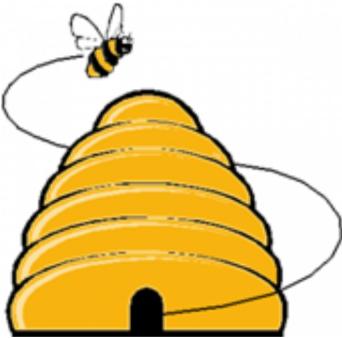
Лични местоимения

		Им. п.	Вин. падеж	Дат. падеж
			Пълна форма	Кратка форма
ед. ч.	1 л.	<i>аз</i>	<i>мене</i>	<i>ме</i>
	2 л.	<i>ти</i>	<i>тебе</i>	<i>те</i>
	3 л.	<i>той</i> [<i>тя</i> <i>то</i>]	<i>него</i> [<i>нея</i> <i>него</i>]	<i>го</i> [<i>я</i> <i>го</i>]
			(<i>мене</i>)	<i>(ми)</i>
			(<i>тебе</i>)	<i>(ти)</i>
			(<i>нему</i>)	<i>му</i>
			(<i>ней</i>)	<i>ѝ</i>
			(<i>нему</i>)	<i>му</i>
мн. ч.	1 л.	<i>ние</i>	<i>нас</i>	<i>ни</i>
	2 л.	<i>вие</i>	<i>vas</i>	<i>ви</i>
	3 л.	<i>те</i>	<i>тях</i>	<i>ги</i>
			(<i>нам</i>)	<i>ни</i>
			(<i>вам</i>)	<i>ви</i>
			(<i>тям</i>)	<i>им</i>

Притежателни местоимения

	м. р.	ж. р.	ср. р.	мн. ч.	кратка
<u>ед. ч.</u>	1 л. мой 2 л. твой 3 л. [негов неин негов	моя твоя негова нейна негова	мое твоє негово нейно негово	мои твои негови нейни негови	ми ти му й му
<u>мн. ч.</u>	1 л. наш 2 л. ваш 3 л. техен	наша ваша тяхна	наше ваше тяхно	наши ваши техни	ни ви им

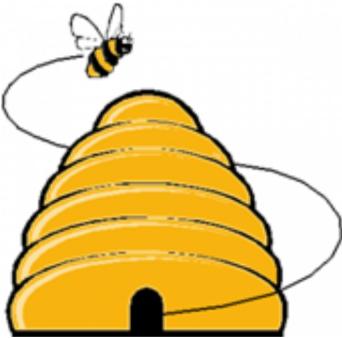
Възвратни местоимения

1. Възвратно лично – *себе си (се, си)*

Означава, че глаголното лице извършва действието върху себе си или във връзка със себе си, т.e. действието се „възвръща“ върху него.

2. Възвратно притежателно – *свой, своя, свое, свои / си*

Означава, че даденият предмет принадлежи на подлога на изречението. Членува се (пълно или кратко).

Показателни местоимения

Показателните местоимения определят чрез посочване предмети, признания и числа, като заместват прякото именуване или определяне.

1. За посочване на предмети и лица

този (тоя), тази (тая), това, тези (тия)

онзи (оня), онази (оная), онова (онуй), онези (ония)

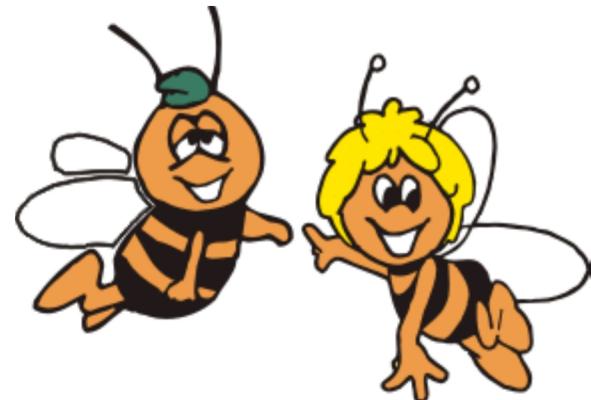
2. За посочване на признания

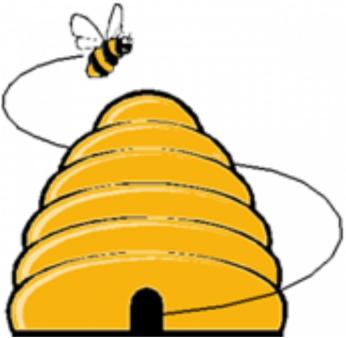
такъв, такава, такова, такива

3. За посочване на число или количество

толкова

- ✓ Притежателните местоимения най-често играят роля на прилагателни имена – този
приятел.
- ✓ Могат да играят роля и на съществителни –
Този е по-добър от другия.

Въпросителни местоимения

Въпросителните местоимения заместват имената на неизвестни предмети или лица, признания или числа, когато питаме за тях. *Кой ме е търсил? Как изглеждаш?*

1. За предмети и лица –

какво, що, кой, коя, кое, кои,

2. За признания – *какъв, каква, какво, какви,*

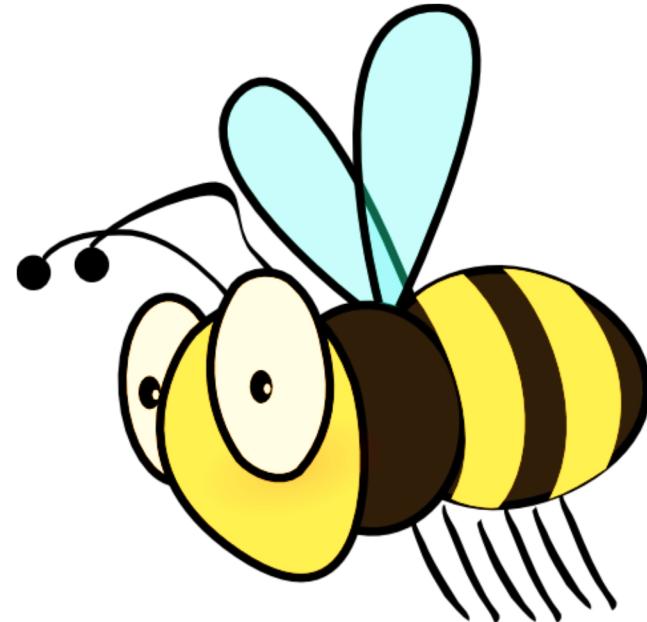
чий, чия, чие, чии

3. За число или количество - колко, колцина (арх.)

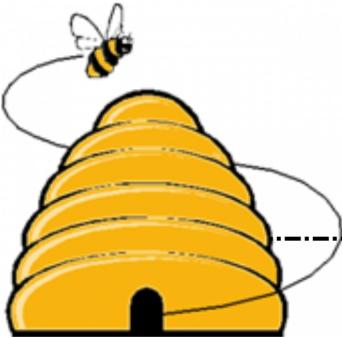
Падежни форми

Кого търсиш?

На кого да кажа?

С кого разговаряш?

Неопределителни местоимения

Неопределителните местоимения означават неопределени предмети, признания и числа. Те заместват прякото именуване на означените неща, когато тези неща не са добре известни или не са толкова важни за нас, за да е нужно да ги назоваваме точно – *някой, нещо, никаква, няколко...*

1. За лица и предмети –

някой, някоя, някое, някои, нещо

2. За признания – *някакъв, някаква, някакво,*

някакви, нечий, нечия, нечие, нечии

3. За число или количество – *няколко,*

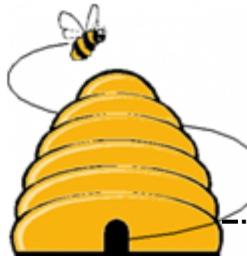
неколцина

Някои неопределителни местоимения се образуват

с помощта на частици: *еди-*, *-где* и *да е*:

еди-кой (си), един-колко (си), що-где, кой да е, какъв да е

Отрицателни местоимения

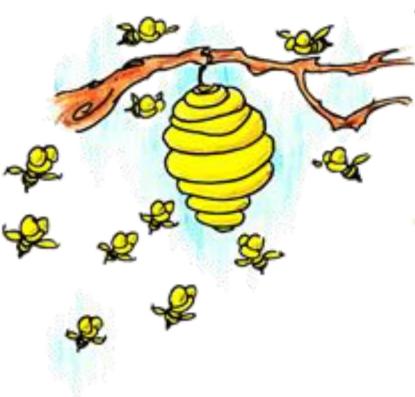
Отрицателните местоимения служат за отричане на всякакви предмети, признания и числа по принцип, без изключение.

1. За лица и предмети –

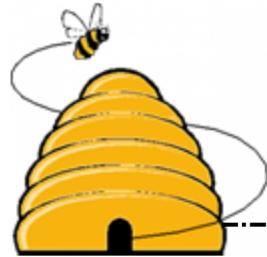
никой, никоя, никое, никои, нищо

2. За признания – **никакъв, никаква, никакво,**

никакви,ничий,ничия,ничие,ничии

3. За число или количество – **николко**

Обобщителни местоимения

Обобщителните местоимения служат за означаване на всякакви предмети и признания изобщо (като цяло).

1. За лица и предмети –

всеки, всяка, всяко, всички, всичко

2. За признания – *всякакъв, всякаква,*

всякакво, всякакви.

Относителни местоимения

Относителните местоимения заместват в подчинените изречения имена на предмети, признания и числа, които са споменати в главното изречение и заедно с това служат за връзка между главното и подчиненото изречение.

*Той я изненада с подарък, какъвто
никога не беше очаквала.*

1. За предмети и лица –

който, която, което, които, каквото, що

2. За признания – *какъвто, каквато, каквото,*

каквите, чийто, чиято, чието, чиито

3. За число или количество – *колкото*

